

LSB – armoedetoets

Wetenschappelijke kennis

Lokaal proactief handelen

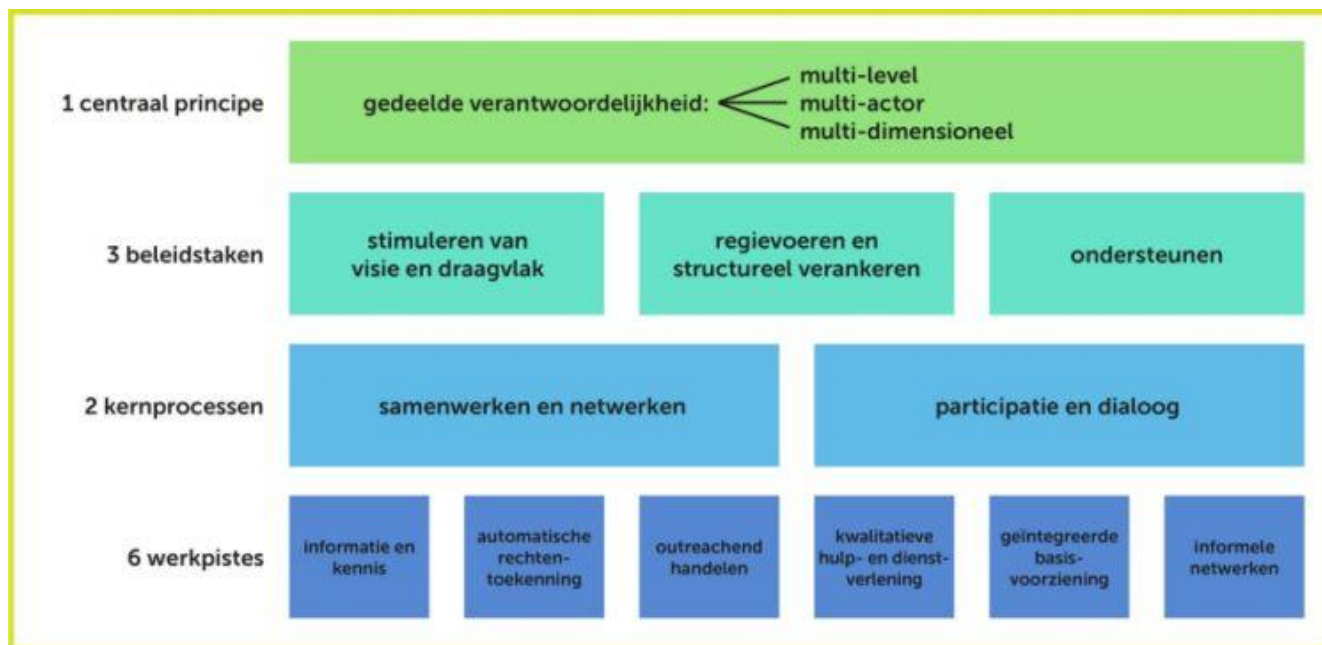
Het voorliggend ontwerpdecreet steunt wat betreft de inhoudelijke uitwerking sterk op het kader voor lokaal proactief handelen¹ waarvan op 28 november 2014 de resultaten werden gedeeld tijdens de studiedag 'Iedereen Beschermd'. We onderlijnen de uitgangspunten die ook mee de basis vormen voor het voorontwerp van decreet en de memorie van toelichting.

Het steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (KU Leuven) heeft het project wetenschappelijk opgevolgd. Deze wetenschappelijke ondersteuning resulteert in een beleidskader voor lokaal proactief handelen ter bestrijding van onderbescherming. De ontwikkeling van een dergelijk beleidskader speelt in op de problematiek van niet-gebruik van een publiek aanbod van rechten en diensten.

Het voorgestelde kader voor lokaal proactief handelen is opgebouwd aan de hand van verschillende niveaus: van één centraal principe over drie beleidstaken en twee kernprocessen tot zes werkpistes.

---

¹ Samenlevingsopbouw Vlaanderen. (2014, 11 27). E-dossier: lokaal proactief handelen: Iedereen Beschermd. Opgehaald van Samenlevingsopbouw: <http://www.samenlevingsopbouw.be/e-dossiers/onderbescherming/lokaal-proactief-kader-iedereen-beschermd>

De verschillende niveaus en elementen vormen samen één geheel, namelijk een geïntegreerd kader voor lokaal proactief handelen. De kernelementen zijn daarin onlosmakelijk met elkaar verbonden en proactieve dienstverlening vereist een gecombineerde aanpak op elk van deze sporen. Evoluëren naar een proactieve dienstverlening is geen lineair proces. Het parcours dat tussen deze pijlers wordt afgelegd is uniek voor iedere lokale context, waarbij elke pijler een vertrekpunt voor het traject kan zijn. Idealiter wordt er tegelijkertijd op verschillende niveaus en pijlers gewerkt zodat de verschillende sporen elkaar kunnen versterken, al zal doorheen het proces de klemtoon op het ene of andere niveau verschillen.

Één centraal principe

Centraal principe binnen het kader is gedeelde verantwoordelijkheid bij alle actoren om onderbescherming te bestrijden. Deze gedeelde verantwoordelijkheid heeft zowel betrekking op een multi-level, een multi-actor, als een multi-dimensionele benadering. Verschillende instanties en organisaties op verschillende beleidsniveaus zullen een rol moeten spelen in de strijd tegen onderbescherming. Daarbij moet ruimer gekeken worden dan het klassieke welzijnslandschap en dient men ook oog te hebben voor in eerste instantie niet-evidente partners. Zonder exhaustief te zijn, valt hier te denken aan bijvoorbeeld politie, huurdersbonden, vakbonden, (geestelijke) gezondheidszorg, VDAB, thuiszorg ... Daarnaast zal proactieve dienstverlening ook steeds een multi-dimensionele benadering vereisen. De verschillende levensdomeinen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, waardoor een integrale en inclusieve aanpak op diverse domeinen noodzakelijk zal zijn opdat mensen in onderbescherming al hun sociale grondrechten uitputten.

Drie beleidstaken

Bij lokaal proactief handelen schuiven we drie taken voor het beleid naar voor: stimuleren van visie en draagvlak, regievoeren en structureel verankeren, en ondersteunen.

In eerste instantie moet er gewerkt worden aan het uitdragen van de visie van proactief handelen en het creëren van een draagvlak. Proactief handelen dient daarbij idealiter als een horizontaal thema doorheen verschillende beleidsdomeinen en sectoren te lopen. Het mag geen afzonderlijke doelstelling of een losstaand werkingsgebied zijn, maar dient als een brede visie de hele organisatie en het hele beleid te overkoepelen.

Het is een grote meerwaarde, maar geen allesbepalende factor, indien een project over lokaal proactief handelen kan vertrekken vanuit gedragenheid bij onder andere beleidsmakers en medewerkers op alle organisatieniveaus. Het is zeer belangrijk dat het merendeel van de actoren openstaat voor het project en ruimte bieden voor openheid en zelfreflectie. Tegelijkertijd dient benadrukt te worden dat visievorming en draagvlak voor die visie ook gecreëerd worden gaandeweg het project.

Wanneer verschillende actoren een rol dienen op te nemen in de bestrijding van onderbescherming roept dit in tweede instantie ook de nood op aan coördinatie en regievoering om dit samenwerkingsverband in goede banen te leiden. We pleiten voor een sterke lokale regie. Dit niveau staat immers het dichtst bij de doelgroep en kan hierdoor het best op diens noden inspelen. Het OCMW lijkt de aangewezen partner om op lokaal niveau dit proces naar proactieve dienstverlening te initiëren en hiertoe een lokaal forum op te richten waarin relevante partners betrokken worden. Ook kan de trekkersrol opgenomen worden door medewerkers van basiswerkingen, zoals armenverenigingen, Welzijnsschakels en buurtwerkingen van Samenlevingsopbouw.

Ten slotte mag proactief handelen niet beperkt worden tot projectwerking, maar zou verankerd moeten zijn binnen de reguliere werking van de hulp- en dienstverlening. Wil men op lange termijn evolueren naar proactieve dienstverlening, dan zal deze visie structureel verankerd moeten worden in de wet- en regelgeving en de meerjarenplannen, zowel op bovenlokaal als lokaal niveau.

Een project over lokaal proactief handelen heeft de nodige ondersteuning nodig. Wanneer verwacht wordt dat organisaties de visie van proactief handelen uitbouwen en verankeren binnen hun werking op lange termijn, dan is het belangrijk om hen hier voldoende ruimte, middelen en praktische ondersteuning voor aan te reiken. Deze ondersteuning kan verschillende vormen aannemen: inhoudelijke input via een kennisplatform, intervisie tussen gemeenten, vorming, procesbegeleiding, financiële ondersteuning ...

Twee kernprocessen

Er zijn twee kernprocessen die de ruggengraat vormen van ieder project over lokaal proactief handelen: participatie en dialoog enerzijds en samenwerken en netwerken anderzijds.

Het in de praktijk brengen van een geïntegreerd kader voor lokaal proactief handelen zal steeds moeten gebeuren op basis van een permanente dialoog met de doelgroep. Dialoog tussen doelgroep, praktijkorganisaties en beleid moet de basis vormen om op lokaal niveau te evolueren naar meer proactieve dienstverlening. Het voorgestelde kader is dan ook geen strak keurslijf, maar biedt handvatten tot proactief handelen die in een open dialoog met verschillende actoren vertaald moeten worden naar de lokale context.

Het bestrijden van onderbescherming is een gedeelde verantwoordelijkheid van verschillende actoren. Proactieve dienstverlening vraagt dan ook om een breed netwerk van partnerorganisaties. Ontschotting tussen en binnen organisaties, gemeenten en sectoren zal noodzakelijk zijn om uiteindelijk te komen tot een geïntegreerd en integraal beleid ten aanzien van personen in onderbescherming. Ook op beleidsniveau zullen er kruispunten en rotondes moeten worden ingebouwd om een integraal beleid over verschillende sectoren en bevoegdheidsgebieden in goede banen te leiden.

Zes werkpistes

We onderscheiden zes werkpistes waarbinnen mogelijke verbeteracties geformuleerd kunnen worden. Hier dient benadrukt te worden dat de verbeteracties waarvoor geopteerd wordt zeer afhankelijk zijn van factoren als de lokale context en de haalbaarheid binnen het project (in het kader van beschikbare middelen, de personeelsinzet, aanwezigheid van partners en doelgroep ...). Ter inspiratie geven we bij elke werkpiste enkele verbeteracties mee. Nb. niet iedere verbeteractie vraagt om een grote investering van tijd, personeel en middelen. De zes pistes zijn: informatie en kennis, automatische rechtentoekening, outreachend handelen, kwalitatieve hulp- en dienstverlening, geïntegreerde basisvoorziening en informele (zorg)netwerken.

Wetenschappelijk kader bij de uitvoeringsbesluiten van dit kaderdecreet

Het decreet lokaal sociaal beleid is een kaderdecreet. Bij de verdere concretisering in uitvoeringsbesluiten zal er nog verder gesteund worden op lopend wetenschappelijk onderzoek.

Wat het luik 'geïntegreerd breed onthaal' betreft lopen momenteel 11 pilootprojecten. Deze worden opgevolgd met wetenschappelijk onderzoek, waar naast de organisatiemodellen ook het effect op concrete rechtentoekening mee opgenomen wordt.

Verder verwijzen we naar 2 onderzoeken die eind 2016 zijn gestart in opdracht van minister Homans:

1. Wetenschappelijk onderzoek naar modellen en kritische succesfactoren voor persoonlijke netwerkversterking bij mensen in armoede

Het gevraagde wetenschappelijk onderzoek moet resulteren in een inzicht in de kritische succesfactoren om tot de versterking van het informeel persoonlijk netwerk bij mensen in armoede te komen, in identificatie van effectieve modellen om informele persoonlijke netwerken bij mensen in armoede te versterken en in beleidsaanbevelingen om deze modellen te implementeren..

Volgende onderzoeksvragen moeten hierbij worden beantwoord:

- a. Waar staan we vandaag (definiëring gebruikte concepten, bestaande methodieken – praktijken, verhouding informele – formele netwerken)?
- b. Welke rol spelen informele netwerken in armoedebestrijding?
- c. Welke zijn de ervaringen van professionelen, vrijwilligers en mensen in armoede zelf?
- d. Volgens welke modellen en onder welke randvoorwaarden kan informele netwerkversterking bij mensen in armoede worden gerealiseerd?

Het einddoel van het onderzoek is te komen tot concrete beleidsaanbevelingen aangaande een eventuele ondersteuning en uitbreiding van netwerkversterkende methodieken voor mensen in armoede. Hoe dit kan gerealiseerd worden in een lokale context is daarbij een belangrijk gegeven. Dit onderzoek kan bijdragen tot het verder ondersteuningsbeleid in het kader van vermaatschappelijking.

2. Wetenschappelijk onderzoek naar instrumenten voor de uitvoering van de regierol van lokale besturen op het vlak van (kinder)armoedebestrijding
Het gevraagde wetenschappelijk onderzoek moet handvaten voor lokale besturen aanreiken over hoe zij invulling kunnen geven aan hun armoedebestrijdingsbeleid en hun regierol daarin, met inbegrip van de knelpunten die zij daarbij kunnen ervaren. Dit moet resulteren in concrete beleidsaanbevelingen die lokale besturen moeten helpen om een sterker lokaal armoedebestrijdingsbeleid te voeren en hun rol daarin beter in te vullen.

Volgende onderzoeksvragen moeten volgende vragen worden beantwoord:

- a) In kaart brengen van
  - a. de instrumenten die lokale besturen gebruiken/inzetten inzake hun geïntegreerd lokaal armoedebestrijdingsbeleid;
  - b. de actoren waarmee lokale besturen samenwerken inzake hun geïntegreerd lokaal armoedebestrijdingsbeleid;
  - c. welke rol lokale besturen aannemen om de regie van het geïntegreerd lokaal armoedebestrijdingsbeleid op zich te nemen.
- b) Welke hulpmiddelen/knelpunten ervaren lokale besturen in het opnemen van de lokale regierol inzake armoedebestrijding en de uitvoering van het geïntegreerd lokaal armoedebestrijdingsbeleid?
- c) Welke beleidsaanbevelingen kunnen uit voorgaande vragen gehaald worden?

Het einddoel van het onderzoek is om tot concrete beleidsaanbevelingen te komen, enerzijds voor lokale besturen zodat deze effectiever en efficiënter een(kinder)armoedebestrijdingsbeleid dicht bij de burger kunnen voeren en anderzijds voor de Vlaamse overheid zodat deze een ondersteunend beleid voor de lokale besturen kan voeren. Deze aanbevelingen stroken met de integratie van de middelen voor lokale kinderarmoedebestrijding in het Gemeentefonds en het inkantelen van het OCMW in de gemeente.

ALGEMEEN

Doel van het decreet, namelijk zorgen dat mensen een menswaardig bestaan kunnen leiden door toegang tot grondrechten, komt niet genoeg tot uiting.	Art. 3, 3°: lokaal sociaal beleid: het geheel van de beleidsbepaling en acties van een of meerdere lokale besturen en de acties van lokale actoren, met het oog op het verzekeren van een maximale toegang van elke burger tot de rechten, vastgelegd in artikel 23 en artikel 24, §3, van de Grondwet	De grondrechtvisie wordt expliciet en uitgebreid opgenomen in de inleiding van de MVT.
Het decreet blijft te vrijblijvend voor wat betreft de verantwoordelijkheden. Wie is verantwoordelijk voor de garantie van de sociale grondrechten		De MVT vermeldt: '... een lokaal bestuur te allen tijde verantwoordelijk blijft om de grondrechten (art. 23 en art24§3 van de Grondwet) voor hun burgers te helpen effectueren via haar lokaal sociaal beleid.
Het decreet moet duidelijk aangeven wat de verhouding is tussen de twee overheden (Vlaams en lokaal).	Het decreet gaat uit van een evenwicht tussen aansturing vanuit de Vlaamse overheid en de lokale autonomie in art. 8 van het decreet.	De MVT geeft op pagina 3 en 4 de principes weer, namelijk autonomie en subsidiariteit. Deze principes worden verduidelijkt met voorbeelden.
Participatie en regie van de doelgroep ontbreekt.	Het principe van het betrekken van kwetsbare groepen bij de voorbereiding, de monitoring en de bijsturing van het lokaal sociaal beleid staat opgenomen in art. 5, waarbij is toegevoegd is dat ten aanzien van kwetsbare burgers ook ingezet wordt op specifieke participatiemethodieken. Art. 11 benoemt participatief werken als werkingsprincipe van het samenwerkingsverband GBO.	In de artikelgewijze bespreking wordt dit nog verder toegelicht.
De garantie m.b.t. de continuïteit van de zorg is vaag.	Art. 11 4° vermeld het voorzien van continuïteit in de hulp- en dienstverlening als een van de werkingsprincipes van GBO	

HOOFDSTUK 2. LOKALE SOCIALE BELEIDSPLANNING

Zijn lokale besturen gewapend voor deze opdracht? Er bestaan bovendien grote verschillen tussen lokale besturen.	Art. 6 voorziet de mogelijkheid om samen te werken op bovenlokaal niveau.	MVT pag. 5 aanpak van bepaalde problemen op een bovenlokale schaal, met een aantal praktijkvoorbeelden
--	---	--

HOOFDSTUK 3. REGIE VAN DE LOKALE SOCIALE HULP-EN DIENSTVERLENING

Scheiding tussen regie- en actorrol van lokale besturen moet verduidelijkt worden	Art. 7 §2 duidt er op dat het lokaal bestuur kan optreden als aanbieder van lokale sociale hulp- en dienstverlening. Deze rol dient echter voldoende gescheiden te worden van de regierol waarbij het lokaal bestuur de opdracht heeft om het aanbod aan lokale sociale hulp- en dienstverlening maximaal af te stemmen op lokale noden. De nadere regels die de Vlaamse regering bepaalt, houden rekening met de specificiteit van de sectoren.	MVT: verduidelijking dat een lokaal bestuur ook nog actor kan zijn maar dat de rolcombinatie actor – coördinator. Lokale besturen kunnen m.a.w. tegelijkertijd actor en regisseur zijn. Indien dit zo is kan er een beheersmodel worden voorzien dat rolconflicten uitsluit.
Wat is de procedure voor het opmaken en indienen van een lokaal sociaal hulp- en dienstverleningsplan? (voorwaarden moeten ook in sectorale regelgeving worden opgenomen)	Lokaal sociaal hulp- en dienstverleningsplan is geschrapt. We gaan uit van het meerjarenplan. De procedures daarvoor worden vastgelegd in het decreet lokaal bestuur.	
De regie ligt uitdrukkelijk bij lokale besturen. Wat zijn de garanties voor de burger? Wat is de rol van de Vlaamse overheid? De rol van de Vlaamse overheid wordt niet in het decreet opgenomen. Wat kan de Vlaamse overheid verwachten van lokale besturen inzake LSB?	Zie art. 7 en 8 in decreet en specifieke verwachtingen naar de realisatie van toegankelijke dienstverlening met sociaal huis, geïntegreerd breed onthaal en Huizen van het Kind	MVT: scheppen van kaders, randvoorwaarden en standaarden.
Spanningsveld tussen bovenlokaal georganiseerde sectoren versus lokaal georganiseerde coördinatie (nood aan decretale basis die samenwerking mogelijk maakt).	Art. 8, §2 Lokale besturen kunnen een intergemeentelijk initiatief nemen voor het ontwikkelen van bovenlokaal sociaal beleid, waarbij Vlaamse programmatiecijfers kunnen samengeteld worden. Het ontwikkelde bovenlokaal beleid moet verankerd zijn in het	MVT bij art. 8: <i>‘Dit decreet beoogt een maximale afstemming van lokaal sociaal beleid met Vlaams beleid. Dit artikel voorziet dat in sectorale regelgeving steeds wordt opgenomen hoe gesubsidieerde, erkende of vergunde voorzieningen moeten bijdragen aan lokaal geformuleerde beleidsdoelstellingen. Het is niet</i>

	lokaal strategisch meerjarenplan van elke deelnemende gemeente.	<p><i>mogelijk om hier algemene regels af te spreken, aangezien sectoren verschillend gefinancierd en erkend worden afhankelijk van de historische ontwikkeling van de sector, de specifieke context en opdracht. Wel wordt hier bepaald dat er minimaal modaliteiten zijn wat betreft de afstemming van Vlaamse programmatie op lokale sociale beleidsdoelstellingen. Daarnaast wordt de mogelijkheid voorzien dat subsidies, erkenningen of vergunningen voorwaardelijk kunnen gemaakt worden in functie van de bijdrage aan lokaal sociaal beleid.</i></p> <p><i>De mogelijkheid wordt voorzien dat programmatiecapaciteit wordt samengelegd door meerdere gemeenten.'</i></p>
Art 12, 6°: gebruikerseffectenmeting moet toegevoegd worden om de kwaliteit te bewaken	Art. 9, §3, 1° inhoud, opmaak en evaluatie ➤ Werd aangepast, maar is ondertussen geschrapt.	
Art 11: rechtenverkenning is ook een opdracht binnen de coördinatie		Dit valt impliciet onder de opdracht dat het lokaal bestuur heeft om de lokale sociale hulp- en dienstverlening maximaal af te stemmen op de lokale noden.

HOOFDSTUK 4. TOEGANKELIJKE SOCIALE HULP- EN DIENSTVERLENING EN AANPAKKEN VAN ONDERBESCHERMING

Het samenwerkingsverband GBO is niet het enige instrument om sociale grondrechten te garanderen. Het is ook van belang om aandacht te hebben voor automatische rechtentoekenning en lokaal proactief handelen.	Art. 9. Het lokaal bestuur garandeert de toegankelijkheid van de lokale sociale hulp- en dienstverlening voor de bevolking met bijzondere aandacht voor het aanpakken van onderbescherming. (...)	MVT "Lokale automatische rechtentoekenning en het toepassen van 'lokaal pro-actief handelen' in de hulp- en dienstverlening zijn aspecten die binnen het lokaal sociaal beleid centraal dienen te staan." (p.9)
--	--	---

	<p>Art. 10. Het samenwerkingsverband geïntegreerd breed onthaal heeft minstens de volgende functies:</p> <p>1° het verstrekken van neutrale informatie over het aanbod van de lokale sociale hulp- en dienstverlening;</p> <p>2° het verkennen van de rechten;</p> <p>3° het realiseren van de rechten;</p> <p>4° het verhelderen van de hulpvragen;</p> <p>5° het doorverwijzen naar de gepaste lokale sociale hulp- en dienstverlening.</p>	<p>Ons uitgangspunt blijft automatische rechtentoekenning (cfr. VAPA), maar we weten ook dat een aantal rechten niet automatisch kunnen worden toegekend. Dan moeten we we streven naar administratieve vereenvoudiging en proactief handelen.</p>
<p>Doel van het GBO moet verder gaan dan toegankelijk zijn. Het waarborgen van de toegang tot grondrechten moet als doel genomen worden.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Functies (art. 11): huidige functies garanderen onvoldoende dat mensen niet van het kastje naar de muur worden gestuurd. Rechten toekennen, continuïteit van hulp en zorg waarborgen ... zijn betere uitgangspunten. - Werkingsprincipes (art. 12): principes moeten anders of ten minste duidelijker uitgewerkt worden, cf. 5 principes van maatschappelijk verantwoorde zorg. 	<p>Art. 9: Het lokaal bestuur garandeert de toegankelijkheid van de lokale sociale hulp- en dienstverlening voor de bevolking <u>met bijzondere aandacht voor het aanpakken van onderbescherming</u>.</p> <p>Art. 10: het verkennen en realiseren van rechten wordt bij de functies opgenomen</p> <p>Art. 11: het voorzien van continuïteit in de hulp- en dienstverlening wordt als principe opgenomen</p>	<p>In het hoofdstuk rond toegankelijke hulp- en dienstverlening (GBO) wordt de klemtoon gelegd op het waarborgen van de toegang tot de sociale grondrechten en het aanpakken van onderbescherming. Deze doelstelling gaat m.a.w. ruimer dan louter toegankelijk zijn.</p> <p>De werkingsprincipes zijn toegelicht in de MVT.</p>
<p>Zal de 'coördinatie-aanpak' ervoor zorgen dat de omslag wordt gemaakt naar behoeftegericht denken?</p>	<p>Art. 7 vermeldt dat het aanbod aan lokale sociale hulp- en dienstverlening maximaal moet worden afgestemd op de lokale noden.</p>	
<p>De verenigingen worden binnen het samenwerkingsverband GBO omschreven als faciliterende organisaties. Het is onduidelijk wat dit betekent. De verenigingen dienen – in kader</p>		<p>In de MvT staat: <i>'Om dit (i.e. toegankelijke en proactieve dienstverlening) te realiseren werken de kernactoren samen met basis- of faciliterende actoren (Instituten voor Samenlevingsopbouw, eerstelijns juridische bijstand, armoedeverenigingen, ...) en het achterliggend</i></p>

van hun laagdrempeligheid – een autonome positie te kunnen innemen. ²		<i>meer gespecialiseerd aanbod (zorg voor personen met een beperking, geestelijke gezondheidszorg, ouderenzorg...).</i> ‘ (p. 9)
De rol van de verenigingen is te weinig geëxpliciteerd in art. 8 MVT.		In de MVT is volgende passage toegevoegd op vraag van Netwerk tegen Armoede en Samenlevingsopbouw <i>ook de verenigingen waar armen het woord nemen en de instituten voor samenlevingsopbouw beschouwen we als lokale actoren. Zij kunnen vanuit hun expertise het gebruikersperspectief hier binnenbrengen (p14)</i>
Bovenlokale werking houdt het risico in op verschraling van het lokale aanbod		Het principe van subsidiariteit wordt hiervoor naar voor geschoven en toegelicht.

HOOFDSTUK 5. VERMAATSCHAPPELIJING VAN DE LOKALE SOCIALE HULP- EN DIENSTVERLENING

Vermaatschappelijking van de zorg is een visie, geen instrument om sociale grondrechten te waarborgen		Vermaatschappelijking wordt uitvoerig toegelicht en wordt niet als een instrument naar voor geschoven wel als doelstelling en wordt gezien als een paradigmashift.
Vermaatschappelijking behoeft meer verduidelijking: welke concrete invulling zullen artikel 14, 15 en 16 krijgen op het terrein?		MVT geeft voorbeelden. Het is duidelijk dat lokale besturen hier zelf initiatief kunnen nemen, eventueel ondersteund via Vlaamse beleidsprioriteiten.
Art 13-14: het decreet spreekt van hulp- en dienstverlening (beperkt), MVT spreekt van vermaatschappelijking van de zorg (ruim)	Ook hulp- en dienstverlening betreft een ruime definitie.	

² Standpunt werd besproken met kabinet Vandeurzen en uitgeklaard op kerntakenoverleg van 27/02/2015 (*stond opgenomen in verslag*)

HOOFDSTUK 7. TOEZICHT

<p>Hoofdstuk 7</p> <p>De afdwingbaarheid van het decreet blijft te vrijblijvend. Monitoring vanuit de Vlaamse overheid is noodzakelijk om na te gaan in hoeverre het lokale bestuur stappen vooruit zet richting een meer menswaardig bestaan en de toegang tot grondrechten.</p> <p>“Wie is verantwoordelijk voor de garantie van sociale grondrechten?”</p>	<p>Art. 8: De Vlaamse regering bepaalt de modaliteiten waarbinnen de Vlaamse overheid erkende of vergunde diensten en voorzieningen bijdragen aan de verwezenlijking van de doelstellingen en de uitvoering van de acties die geformuleerd worden binnen het lokaal sociaal beleid. Ook de voorwaarden die door het lokaal bestuur moeten vervuld zijn, vallen hieronder.</p> <p>Art. 21 regelt het toezicht op het decreet: dit wordt verder geconcretiseerd in een uitvoeringsbesluit.</p> <p>Eerder werd reeds aangehaald dat er een verantwoordelijkheid ligt voor de realisatie van grondrechten bij alle overheden. Dit decreet beoogt mee de maximale afstemming van beleid.</p>	
--	---	--